

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 15CoP/109/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8118218015
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 01. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Morozová Nemcová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2026:8118218015.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Morozovej Nemcovej a členov senátu JUDr. Ingrid Radomskej a Mgr. Miloša Koleka, v právnej veci mal. N. E., nar. X.XX.XXXX a mal. N. E., nar. XX.X.XXXX, t.č. obidve bytom u matky, v konaní zastúpených opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny K., deti rodičov S. Z. Š., nar. X.XX.XXXX, trvale bytom G. XXX, Y.Č. G. K., W. XX. J. XX, XXX XX K., právne zastúpenej JUDr. Lubomírou Bašistovou Vírovou, advokátkou so sídlom v Spišskej Novej Vsi, Zimná 62, 052 01 Spišská Nová Ves a F. V. E., nar. X.X.XXXX, trvale bytom L. XXX, XXX XX K., právne zastúpeného Troščák Advokátska kancelária s.r.o. so sídlom Bayerova 15918/10B, 080 01 Prešov, v konaní o zmenu úpravy práv a povinností k mal. deťom, o odvolaní otca a matky proti rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 27P/351/2018-1848 zo dňa 30.9.2025 v spojení s opravnými uzneseniami pod sp. zn. 27P/315/2018-1864 zo dňa 20.10.2025 a pod sp. zn. 27P/315/2018-1924 zo dňa 24.11.2025, takto

rozhodol:

- I. Potvrdzuje rozsudok v spojení s opravnými uzneseniami vo výrokoch I., II., III., V., VI., VII. a VIII.
- II. Mení rozsudok vo výroku IV. tak, že dlžné výživné za obdobie od 16.12.2018 do 30.9.2025 pre mal. N. vo výške 11 969 eur a pre mal. N. vo výške 10 968,40 eur je otec povinný uhradiť k rukám matky, a to do troch dní odo dňa doručenia tohto rozhodnutia.
- III. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

I. Predmet konania

1. Matka maloletých návrhom doručeným súdu dňa 19.12.2018 navrhla zmeniť rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 30.11.2017 tak, že žiadala zveriť obe maloleté deti do svojej osobnej starostlivosti, určiť výživné zo strany otca na mal. N. a N. vo výške 170 eur mesačne od 1.12.2018 do budúca na každé dieťa a zároveň žiadala upraviť styk otca s maloletými tak, že je otec oprávnený s nimi sa stretávať každú prvú sobotu v mesiaci od 9.00 hod. do 17.00 hod. s tým, že je matka povinná deti pripraviť a odovzdať otcovi pred jej bytom a otec je povinný dodržiavať vymedzený čas styku a deti vrátiť v určený čas pred jej bytom. Uvedený návrh na pojednávaní 13.12.2022 zmenila a žiadala určiť výživné od 1.12.2022 do budúca pre mal. N. vo výške 300 eur a pre mal. N. vo výške 250 eur mesačne.

Návrhom zo dňa 19.5.2025 žiadala zveriť maloleté deti do svojej osobnej starostlivosti, zo strany otca určiť výživné vo výške 20 násobku životného minima na každé dieťa, t.j. 2.502,20 eur.

Otec v priebehu celého konania nesúhlasil s návrhom matky, považoval ho za nedôvodný. Žiadal upraviť styk maloletých detí dvakrát mesačne v rozmedzí 2 hodín prostredníctvom OZ J. za prítomnosti pracovníka tejto inštitúcie.

Kolízny opatrovník navrhol zmeniť striedavú osobnú starostlivosť tak, že mal. deti budú zverené do osobnej starostlivosti matky a určiť výživné na obe maloleté deti.

II. Obsah napadnutého rozhodnutia

2. Okresný súd Prešov ako súd prvej inštancie rozhodol rozsudkom pod sp. zn. 27P/315/2018-1848 dňa 30.9.2025 v spojení s opravnými uzneseniami pod sp. zn. 27P/315/2018-1864 zo dňa 20.10.2025 a pod sp. zn. 27P/315/2018-1924 zo dňa 24.11.2025 tak, že

I. m e n í rozsudok Krajského súdu v Prešove, č.k. 24CoP/4/2017-208 zo dňa 30.11.2017 tak, že:

II. z v e r u j e mal. N. E., nar. X.XX.XXXX a mal. N. E., nar. XX.X.XXXX do osobnej starostlivosti matky. Obaja rodičia sú o p r á v n e n í a p o v i n n í mal. deti zastupovať a spravovať ich majetok.

III. otec je p o v i n n ý prispievať na výživu mal. N. za obdobie od 16.12.2018 do 31.12.2020 sumou 180 Eur mesačne, za obdobie od 1.1.2021 do 31.12.2023 sumou 245 Eur mesačne a od 1.1.2024 do budúcnosti sumou 400 Eur mesačne a na výživu mal. N. za obdobie od 16.12.2018 do 31.12.2020 sumou 160 Eur mesačne, za obdobie od 1.1.2021 do 31.12.2023 sumou 212 Eur mesačne a od 1.1.2024 do budúcnosti sumou 350 Eur mesačne, ktoré bude poukazovať k rukám matky, vždy do 15-tého dňa v mesiaci vopred,

IV. dlžné výživné za obdobie od 16.12.2018 do 31.7.2025 pre mal. N. vo výške 11 969 Eur a pre mal. N. vo výške 10 968,40 Eur p o v o ľ u j e súd otcovi splácať v 500 Euro mesačných splátkach na každé dieťa, spolu s bežným výživným pod stratou výhody splátok, až do úplného vyrovnania dlhu,

V. u p r a v u j e styk otca s mal. N. a mal. N. tak, že:

otec je o p r á v n e n ý stretávať sa s mal. deťmi poslednú sobotu v mesiaci v čase od 16.00 hod. do 18.00 hod. v nákupnom centre J. I. K., pričom otec je povinný deň vopred (t.j. posledný piatok v mesiaci do 18.00 hod.) oznámiť matke prevádzku v nákupnom centre, kde sa stretnutie uskutoční

s tým, že otec je p o v i n n ý mal. deti prevziať na stretnutie v oznámenej prevádzke J. I. K. a matka je p o v i n n á zabezpečiť prítomnosť mal. detí na oznámenom mieste otcom v nákupnom centre J. a mal. deti na stretnutie riadne pripraviť,

VI. návrh otca z a m i e t a ,

VII. návrh otca na uloženie neodkladného opatrenia z a m i e t a ,

VIII. žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov konania.

Opravným uznesením sp. zn. 27P/315/2018 - 1864 rozhodol súd prvej inštancie 20.10.2025 tak, že:

o p r a v u j e výrok IV. rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 27P/315/2018-1848 zo dňa 30.9.2025, o dlžnom výživnom pre maloletú N., ktorý má správne znieť:

„IV. dlžné výživné za obdobie od 16.12.2018 do 31.7.2025 pre mal. N. vo výške 11 873 Eur a pre mal. N. vo výške 10 968,40 Eur p o v o ľ u j e súd otcovi splácať v 500 Euro mesačných splátkach na každé dieťa, spolu s bežným výživným pod stratou výhody splátok, až do úplného vyrovnania dlhu.“

Opravným uznesením sp. zn. 27P/315/2018 - 1924 rozhodol súd prvej inštancie dňa 24.11.2025 tak, že: o p r a v u j e výrok IV. rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 27P/315/2018-1848 zo dňa 30.9.2025, ktorý má správne znieť:

„IV. dlžné výživné za obdobie od 16.12.2018 do 30.9.2025 pre mal. N. vo výške

11 873 Eur a pre mal. N. vo výške 10 968,40 Eur p o v o ľ u j e súd otcovi splácať v 500 Euro mesačných splátkach na každé dieťa, spolu s bežným výživným pod stratou výhody splátok, až do úplného vyrovnania dlhu.“

3. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zmenil rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 24CoP/4/2017-208 zo dňa 30.11.2017 a príslušnými výrokmi zveril maloleté deti do osobnej starostlivosti matky, určil výživné zo strany otca voči maloletým deťom, ako aj upravil styk otca s maloletými deťmi. Zároveň rozhodol o trovách konania v zmysle ustanovenia § 52 CMP, pričom poukázal vo svojom rozhodnutí na príslušné ustanovenia Zákona o rodine, konkrétne § 25 ods. 1, 2, 3, § 26, § 63 ods. 2, § 75 ods. 1, 2, § 76 ods. 1, 2, 3, 4, § 77 ods. 1, 2, § 78 ods. 1, 3, ako aj § 325 ods. 1 Civilného sporového poriadku.

4. V odôvodnení rozsudku súd prvej inštancie poukázal na to, že vykonaným dokazovaním mal preukázané, že naposledy bola upravená nepomerná striedavá osobná starostlivosť maloletých detí rozsudkom Krajského súdu v Prešove 24CoP/4/2017-208 30.11.2017, a to v pomere 9 dní u matky a 5 dní u otca v rámci jedného mesiaca. Výživné bolo stanovené na N. vo výške 90 eur a na mal. N. vo výške 70 eur. V priebehu celého konania otec poukazoval na snahu opätovne nadviazať vzťah k obojmu dievčatám, stretávať sa s nimi a riešiť ich problémy. Podrobil sa aj odbornému poradenstvu v rámci výchovného opatrenia uloženého súdom, avšak z jeho pohľadu k zlepšeniu vzťahu medzi ním a deťmi, rovnako ako medzi ním a matkou detí doposiaľ nedošlo.

Súd pri rozhodovaní o zmene osobnej starostlivosti vnímal potreby maloletých detí, zmenu ich životných situácií, dvakrát s nimi urobil osobné stretnutie, zisťoval ich názor k predmetnej veci, pričom ich postoj k otcovi sa za obdobie od roku 2018, do kedy bolo konanie vedené, nezmenil, ba skôr sa zhoršil.

Súd prvej inštancie považoval za dôležitý dôkaz v rámci konania znalecký posudok vypracovaný znalkyňou v odbore detská psychológia S.. F. N..

Uvedeným znaleckým posudkom však nebolo možné zistiť vzájomný vzťah otca k maloletým deťom a detí k otcovi, pretože otec sa nepodrobil znaleckému dokazovaniu. Znalčka popísala, aký majú vzťah deti, resp. postoj k svojmu otcovi, pričom sa deti vyjadrovali priamo pri vyšetrení, ako aj prostredníctvom psychodiagnostických techník, na základe ktorých počas vyšetrovania prejavovali negatívny vzťah a postoj k otcovi. Dievčatá nie sú spokojné s jeho direktívnym prístupom, chýba im pocit pochopenia, rešpektu a prejav lásky. Zároveň znalčka uviedla, že dievčatá vzťah s otcom potrebujú, čo sa odzrkadľuje aj na ich citlivom vnímaní k jeho prístupu k nim, avšak v dôsledku neporozumenia a konfliktov sa uzavreli, začali odmietať kontakt s ním, pretože sa vnútorne bránia ďalším zraneniam. Podľa znalčky sa prístup matky k deťom nejaví manipulatívny, maloleté deti samé vyjadrujú svoje názory, ku ktorým dospeli nezávisle od matky, hlavne na základe vlastných zážitkov a skúseností. Zároveň znalčka uviedla, že je prirodzené, že maloleté deti preberajú aj nevedome do istej miery postoje svojich rodičov. Matka si uvedomuje nepriaznivý vplyv konfliktov na maloleté deti, má snahu eliminovať situácie, ktoré sú pre ne zaťažujúce a radšej sa venuje pozitívnym aktivitám s deťmi. Deti nepreukazujú žiadne patologické mechanizmy, ktoré by mohli významne ovplyvňovať ich správanie. S týmito závermi znaleckého posudku sa súd stotožnil v celom rozsahu a boli podopreté závery aj názormi maloletých detí pri oboch rozhovoroch.

5. Súd prvej inštancie v odôvodnení rozhodnutia poukazuje na to, že dlhodobý konflikt medzi rodičmi posilňovaný konaním prebiehajúcim na súde prvej inštancie o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov spôsobil nepríjemnú dĺžku konania zapríčinenú aj častými žiadosťami o odročenie pojednávania zo strany otca a jeho právneho zástupcu, neochotou spolupracovať v rámci znaleckého dokazovania otcom, ale tiež opakovanými zisťovaniami príjmov na strane oboch rodičov. Počas rozhodného obdobia otec pravidelne menil zamestnania a tiež sa priebežne menili aj výdavky maloletých detí zo strany matky. V súčasnej dobe sú dievčatá vo veku 16 a 14 rokov, pričom je pravdou, že obidve dievčatá sú z dlhodobého konfliktu, ktorý eskaloval v priebehu rokov, unavené, čo vyjadrili aj svojim listom, ktorý predložili pri zisťovaní ich názoru priamo k rukám sudkyne a v ktorom vyjadrili svoj postoj k otcovi.

Pri zmene osobnej starostlivosti súd prvej inštancie zároveň zmenil aj rozhodnutie ohľadom vyživovacej povinnosti, a to od doby, kedy maloleté deti fakticky boli v starostlivosti matky. Neodkladným opatrením v roku 2024 od 21.4.2024 bolo zmenené výživné na mal. N. na sumu 140 eur a na mal. N. vo výške 120 eur. Uznesením Krajského súdu v Prešove zo dňa 21.5.2025 bola výška výživného zmenená na mal. N. vo výške 245 eur a na mal. N. vo výške 212 eur mesačne. Pri určovaní výšky vychádzal súd z odôvodnených potrieb mal. detí, ako aj z možnosti a schopnosti oboch rodičov. V priebehu konania

matka viackrát preukázala a vydokladovala výdavky detí, ktoré sa od začiatku konania do jeho záveru menili s ich vekom, pričom v závere konania mal. N. už navštevovala 1. ročník strednej školy a mal. N. druhý stupeň základnej školy, 9. ročník. Na výdavkoch na mal. deti sa otec nepodieľal a matka bola nútená ich sama vynaložiť napriek tomu, že určité obdobie poberala iba materský príspevok a neskôr iba rodičovský príspevok. Okrem odôvodnených potrieb vychádzal súd aj z možností a schopností na strane oboch rodičov, pričom matka v období od októbra 2022 mala znížený príjem, nakoľko poberala iba materský príspevok vo výške 473 eur a neskôr rodičovský príspevok vo výške 412,60 eur mesačne. Tento rodičovský príspevok poberala do marca 2025, od kedy sa zamestnala na L. Š.H. I. I. K. s čistým príjmom 1.300,40 eur mesačne, plus daňový bonus vo výške 250 eur. Svoje bežné výdavky matka vyčíslila na sumu 1.037 eur mesačne.

6. Otec v priebehu konania menil viacero zamestnaní, pričom v roku 2018 bol zamestnaný vo firme G. N., N.. N..V..Q.. s priemerným čistým mesačným príjmom 1.231,70 eur, pracovný pomer ukončil dohodou, následne v roku 2019 bol nezamestnaný, poberal dávku v nezamestnanosti vo výške 777,30 eur mesačne a od augusta 2019 do júla 2020 bol zamestnaný vo firme Z. X. s priemerným mesačným príjmom 620,80 eur. Následne sa otec zamestnal po ukončení práce v tejto firme 6.7.2020 vo firme O., N..V..Q.., kde je zamestnaný aj v súčasnej dobe. Aj v tejto firme skončil pracovný pomer dohodou v roku 2020 a následne sa zamestnal vo firme G. N. N..V..Q.. s čistým mesačným príjmom 822,39 eur, kde ukončil pracovný pomer dohodou. Od marca 2001 bol zamestnaný vo firme X. G. N., N..V..Q.., kde rovnako ukončil pracovný pomer dohodou, pričom mesačný jeho príjem predstavoval 1.687 eur od marca 2021 do decembra 2023. Následne v roku 2024 bol jeho priemerný mesačný čistý príjem 1.590,63 eur, aktuálne ako konateľ spoločnosti O. N..V..Q.. má príjem vo výške minimálnej mzdy, a to od januára do septembra tohto roku vo výške 774,50 eur. Uvedené príjmy nezodpovedajú položkám na účtoch otca, ktoré súdu riadne preukázal za obdobie rokov 2018 - 2025. Súd prvej inštancie preto poukazuje na kreditné položky na účte za uvedené roky, pričom za celý rok 2024 z výpisov účtu otca z Y. G. boli zistené kreditné položky vo výške 32.355,19 eur, čo predstavuje sumu 2.696,26 eur mesačne, z ktorého vychádzal nakoniec aj súd prvej inštancie pri určení výživného za posledné obdobie rokov 2024, 2025. Na pojednávaní pred súdom prvej inštancie sa otec vyjadril, že aktuálne je konateľom spoločnosti O. N..V..Q.. so svojou priateľkou, na ktorú previedol svoj obchodný podiel v tejto firme a zároveň prestal byť spoločníkom vo firme Y. G., N..V..Q.., v ktorej svoj obchodný podiel previedol na ďalších spoločníkov. Matka vypracovala tabuľku, z ktorej vyplýva, že priemerný čistý mesačný príjem za obdobie rokov 2018 - 2024, pričom otec uvádzal, že tento bol 1.135,28 eur, podľa nej je táto suma 3.928,47 eur.

Súd prvej inštancie konštatuje, že príjmy na strane otca sa súdu nepodarilo presne zistiť, pretože okrem príjmov, ktoré mal zo závislej činnosti, mal aj iné príjmy, čo vyplýva z výpisov jeho účtov. Pritom stav kreditných položiek na jeho účte nezodpovedá príjmom z jeho závislej činnosti. Nakoľko bolo obťažne zistiť čistý priemerný mesačný príjem na strane otca, súd prvej inštancie vychádzal z jeho najvyššieho príjmu, ktorý doposiaľ dosahoval a ktorého sa dobrovoľne vzdal dohodou a skončením pracovného pomeru, za ktorý súd prvej inštancie považuje príjem vo výške 2.699,26 eur mesačne. Zároveň v odôvodnení rozhodnutia poukazuje súd na to, že považuje takéto konanie otca za vzdanie sa výhodnejšieho zamestnania, zárobku alebo majetkového prospechu v súlade s § 75 ods. 1 Zákona o rodine, a preto určil výživné na základe odporúčacích tabuliek Ministerstva spravodlivosti a to pri dvoch vyživovacích povinnostiach, ktoré v tom čase deti navštevovali druhý stupeň základnej školy, N. v rozpätí 14 - 16 % u mal. N. a 14 % u mal. N., čo predstavuje sumu okolo 174 - 198 eur mesačne, preto súd určil mal. N. výživné vo výške 180 eur a u mal. N., ktorá bola žiačkou prvého stupňa základnej školy v období 2018 a následne vo výške 160 eur, kedy pracovný pomer nebol ukončený zo strany otca dohodou. Následne druhé obdobie posudzoval súd prvej inštancie od 1.1.2021 do 31.12.2023, kedy určoval výživné z príjmu otca vo firme X. G. N., N..V..Q.. vo výške 1687 eur mesačne a určil výživné na mal. N. vo výške 245 eur a na mal. N. vo výške 212 eur. V ďalšom období od 1.1.2024 do budúca určil súd prvej inštancie výživné vo výške 400 eur mesačne pre mal. N. a 350 eur mesačne pre mal. N., pričom vychádzal z výpisu z účtu otca za rok 2024, ktorý príjem sa pohyboval vo výške 2.696,26 eur, z čoho 15 % predstavuje suma 404 eur a 13 % na ďalšie dieťa vo výške 350 eur. Výživné určil z výšky kreditných finančných prostriedkov zistených na jeho účte, pričom od roku 2025 je otec zamestnaný vo firme O., N..V..Q.., kde vykazuje minimálnu mzdu, ktorú súd nepovažoval za reálnu a takú, ktorú skutočne otec dosahuje. Vzdanie sa spoločníctva vo firme Y. G., N..V..Q.. a prevod obchodného podielu na priateľku považuje súd prvej inštancie za vzdanie sa výhodnejšieho majetkového prospechu. Tvrdenie, že príjmu sa vzdal kvôli pomoci svojim rodičom pred súdom neobstojí, nakoľko otec má v prvom rade zákonnú vyživovaciu povinnosť k svojim maloletým deťom, ktorým musí prednostne prispievať na výživu podľa svojich zárobkových schopností a možností. Súd zároveň určil, že otec je povinný platiť matke vždy do

15. dňa v mesiaci vopred výživné stanovené podľa tabuľkových usmernení a za uvedené obdobie mu vznikol dlh na výživnom od 16.12.2018 do 31.7.2025, ktoré obdobie neskôr opravným uznesením zmenil do 30.9.2025, a to pre mal. N. vo výške 11.939 eur a pre mal. N. vo výške 10.968,40 eur, pričom uvedené dlžné výživné súd povolil otcovi splátiť v splátkach po 500 eur mesačne spolu s bežným výživným pod stratou výhody splátok až do úplného vyrovnania dlhu.

7. Súd uviedol, že matka požadovala, aby styk otca s maloletými deťmi v prípade ich zverenia do jej osobnej starostlivosti nebol upravený, nakoľko dievčatá sa s otcom nechcú stretávať. Poukázala na ZP a na to, že na základe informácií zo spisového materiálu pri vyšetrení a rozhovore znalkyňa s deťmi nezistila manipulatívny prístup matky vo vzťahu k deťom.

Deti vyjadrili svoje názory, ktoré súd akceptoval. Na základe dôkazov, ktoré mal súd vykonané a na základe rozhovoru s dievčatami dospel k záveru, že rola otca je v ich živote nenahraditeľnou. Súd sa stotožnil s vyjadrením riaditeľky centra Q. J., že v rámci výchovného opatrenia nastala fáza, kedy je potrebné, aby väčšiu iniciatívu vyvíjali obaja rodičia a sú to práve oni, ktorí by teraz mali prevziať kompetencie do vlastných rúk, pričom otec by mal aktívnejšie pristupovať do života svojich detí. Otec žiadal v návrhu zveriť maloleté deti do svojej osobnej starostlivosti, ktorý návrh súd zamietol. Zároveň aj zamietol jeho návrh na umiestnenie detí do špecializovaného centra vybraného súdom, nakoľko, vzhľadom na vek detí, prebiehajúce výchovné opatrenie, by to v súčasnej dobe mohlo spôsobiť traumu u obidvoch maloletých detí. Žiadal určiť výživné na mal. N. vo výške 140 eur a na mal. N. vo výške 120 eur. Na poslednom pojednávaní žiadal otec nariadiť prostredníctvom právneho zástupcu neodkladné opatrenie, podľa ktorého by sa otec mohol stretávať s maloletými deťmi v rozsahu dvakrát mesačne v rozmedzí 2 hodín prostredníctvom Q. J.. Súd návrh na uloženie neodkladného opatrenia zamietol, nakoľko v rámci riadneho konania rozhodol o užšej úprave stretávania sa otca s maloletými deťmi. V závere rozhodnutia súd poukázal na neprimeranú dĺžku konania, ktorá bola spôsobená vo väčšej miere zo strany účastníkov konania, a to najmä otca a jeho právneho zástupcu, ktorí opakovane, bezdôvodne žiadali o odročovanie pojednávaní, robili prietahy v konaní podávaním opakovaných námietok zaujatosti voči sudkyňi, ktoré ani v jednom prípade neboli odôvodnené, pričom najväčší prietah na strane otca a jeho právneho zástupcu súd videl v jeho podaniach, ktorými žiadal, aby bola vec prikázaná inému súdu po šiestich rokoch vedeného konania.

V súlade s podaným návrhom zo strany právneho zástupcu otca súd prvej inštancie vydal opravné uznesenie, a to dňa 20.10.2025, pričom opravil výrok IV. rozsudku Okresného súdu prvej inštancie a uviedol, že dlžné výživné za obdobie od 16.12.2018 do 31.7.2025 pre maloleté deti povoľuje splácať otcovi v mesačných splátkach, ktoré uznesenie nebolo správne, a preto súd prvej inštancie vydal ďalšie opravné uznesenie, a to dňa 24.11.2024, ktorým v konečnom dôsledku opravil výrok IV. tak, že dlžné výživné za obdobie od 16.12.2018 do 30.9.2025 pre obidve maloleté deti povoľuje súd splácať uvedené sumy v 500 eur mesačných splátkach na každé dieťa spolu s bežným výživným pod stratou výhody splátok, až do úplného vyrovnania dlhu.

III. Odvolanie matky a otca a vyjadrenia účastníkov

8. Matka podaným odvolaním napáda rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch III. a IV. z dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP. Argumentuje tým, že súd prvej inštancie nesprávnym skutkovým zisteniam nesprávne vec právne posúdil. Určil výšku výživného na základe metódy voľného hodnotenia, pričom z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že vychádzal zo zisteného skutkového stavu, pričom matka má príjem 1.300,40 eur, výdavky 1.037 eur a otec podľa rozhodnutia súdu prvej inštancie podľa posledného príjmu 2.696,26 eur, z ktorého vychádzal súd prvej inštancie, avšak nie z výpisov z Y. G., pričom podľa matky ide o priemerný mesačný príjem zo strany otca vo výške 3.928,47 eur, z ktorého mal súd prvej inštancie vychádzať. Zároveň matka prostredníctvom právnej zástupkyne poukazuje na to, že súd prvej inštancie vychádzal z ust. § 75 ods. 1 Zákona o rodine a výživné určil postupne za roky 2018 - 2024. Matka v odvolaní argumentuje tým, že príjem otca ním priznaný aj na pojednávaniach vo výške 1.135,28 nie je pravdivý, pretože z výpisov z banky podľa matky je tento príjem 3.928,47.

Podľa matky súd priznal fikciu príjmu, ale výživné nestanovil adekvátne. Neadekvátne bolo určené výživné na obidve maloleté deti oproti tretiemu dieťaťu otca maloletých detí, na ktoré otec podľa jeho vyjadrení vynakladá sumu 450 eur mesačne. Matka podáva odvolanie čo do výrokov III. a IV., nakoľko nesúhlasí so splátkami výživného, pretože otec v minulosti účelovo končil zamestnania a vzdal sa výhodnejšieho zárobku. Navrhuje výživné vo výške 2.502,20 eur na každé dieťa od 16.12.2018 ako 20-násobok životného minima. Podľa matky náklady na deti sa postupne zvyšovali. Otec previedol

všetky svoje obchodné podiely majetkové na ostatných spoločníkovi, resp. na svoju priateľku, pričom v období rokov 2018 - 2024 disponoval vysokými sumami na svojich účtoch, vlastnil hodnotné autá. Životnú úroveň otca dosahovala len jeho maloletá dcéra V., nie však obidve deti, ktoré pochádzajú z manželstva - mal. N. a N.. Matka žiadala priznať aj úrok z omeškania výživného za každý deň omeškania.

9. Voči rozsudku prvej inštancie podal odvolanie otec maloletých detí, a to voči výrokom I. - VII. rozsudku podľa príslušných ustanovení § 365 ods. 1 písm. a), b), c), d), e), f), g), h) CSP a § 62 ods. 1 CMP. V rozsiahlom odvolaní, ktoré bolo podané odvolaciemu súdu prostredníctvom právneho zástupcu otec poukazuje na to, že rozsudok súdu prvej inštancie bol nedostatočne odôvodnený, tento je nepreskúmateľný, zjavne svojvoľný a arbitrárny, ako aj nepresvedčivý. Právny zástupca poukázal ako zvyčajne vo svojich odvolaniach voči rozhodnutiam súdu prvej inštancie na nálezy Ústavného súdu SR, konkrétne I.ÚS 243/07 z 19.6.2008, III.ÚS 107/07 z 30.10.2007, I.ÚS 33/2012 z 3.10.2012 a II.ÚS 410/06 z 2.8.2007, bez akejkolvek spojitosti s uvedeným konaním.

Čo sa týka odvolania k výroku I., podľa otca súd sa stotožnil so znaleckým posudkom S.. Snitkovej, uprednostnil matku, pričom táto podľa otca odmietla spolupracovať a nedodržiavala výchovné opatrenie uložené súdom z 15.2.2022. Otec poukázal na uznesenie súdu prvého stupňa 27P/94/2022 z 15.2.2022, pričom citoval body 25, 26 a 28 a argumentoval tým, že zo strany matky úmyselne nedochádzalo k žiadnemu styku otca s obidvoma deťmi. Do dňa podania odvolania nedošlo k žiadnemu stretnutiu otca s maloletými deťmi na pôde Q. J.. Otec poukázal na zápisnicu z pojednávania z 9.6., z ktorej vyplýva, že matka deti manipuluje. Deti tvrdia, že otca nepotrebujú, avšak tieto sú 6 rokov vo faktickej osobnej starostlivosti matky a otec je vylúčený z ich výchovy a starostlivosti. Poukázal na zlyhanie matky a na jej rodičovskú nespôsobilosť, pričom jediná osoba, ktorá nespôsobuje s inštitúciami, je matka.

Maloleté deti sú podľa otca v akútnom ohrození, pretože matka robí všetko preto, aby otca vymazala z ich života. Každý deň bez razantného konania súdu prispieva k tomu, že z otca bude tzv. zavrhnutý rodič. Matka úmyselne nerešpektuje a porušuje exekučný titul, pričom manipuluje, ovplyvňuje a programuje maloleté deti, aby tieto nechceli tráviť žiaden čas s otcom. Poukázal na rozsudok Krajského súdu Brno sp. zn. 22Co/291/2019 zo dňa 19.11.2019 a citoval príslušné state z uvedené rozhodnutia bez akejkolvek súvislosti s predmetným rozhodnutím. Zároveň poukázal právny zástupca otca na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 21CoP/12/2013 z 5.12.2013, ako aj na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 10CoP/52/2013 zo dňa 16.12.2013, z ktorých rozhodnutí opätovne citoval príslušné state bez akejkolvek spojitosti s predmetnou vecou. Citoval ustanovenia § 25, § 26 Zákona o rodine, ako aj čl. 41 ods. 4 Ústavy SR a čl. 4 Zákona o rodine. Zároveň citoval body 26, 37, 38 - 46 uznesenia Krajského súdu v Prešove sp. zn. 24CoP/196/2019 zo dňa 14.1.2020.

Ďalej v odvolaní právny zástupca otca argumentuje tým, že zo strany súdu boli vo vzťahu k rodine a maloletým deťom využité všetky existujúce miernejšie opatrenia zamerané na to, aby došlo k styku otca s maloletými deťmi, pričom všetky tieto zlyhali a sabotovala ich matka. Je priamo preukázané, že úmyslom a chcením matky je to, aby naďalej nedochádzalo k žiadnemu styku otca s maloletými deťmi, aby potom matka profitovala v konaní o zmenu úpravy styku, v konaní o vyporiadaní BSM. Matka bez vedomia a súhlasu otca zmenila deťom trvalý pobyt z adresy L. J. G. XXX, Y. J. G. a zároveň zmenila základnú školu pre mal. N., ktorej riaditeľom školy je súčasný partner matky pán Y..

Otec zdôraznil, že od roku 2021 prakticky nevidel maloleté deti. Namieta znalecký posudok vypracovaný znalkyňou N., navrhol, aby bol vypracovaný nový znalecký posudok najvyššou znaleckou inštitúciou Ústavom pre znaleckú činnosť v psychológii a psychiatrii, spol. s r.o. Otec podaním z 27.1.2022 oznámil, že na znalecké vyšetrenie znalkyne N. sa nedostaví, ustanovenie tejto znalkyne bolo nezákonné a nelogické. Podal námietku zaujatosti voči uvedenej znalkyni, aj voči predmetnému znaleckému posudku. Podľa neho súd vôbec nezisťoval pred rozhodnutím o prijatí znalca stanovisko znalkyne K.. S. E., K.. k tomu, či pozná matku, pretože matka voči tejto znalkyni podala námietku zaujatosti. Otec zvýraznil, že on nespôsobuje prieťahy v predmetnom konaní, prieťahy spôsobuje vyslovene matka. Je zrejme, že zo strany znalkyne S.. N. nikdy nebude vyhotovený kompletný znalecký posudok, ktorý by mal akúkoľvek hodnotu pre predmetné konanie. Otec žiadal opätovne, aby súd vykonal preverenie tvrdení matky k jej pomere znalkyni K.. S. E.. Poukázal na odôvodnenie uznesenia Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 7CoP/108/2018 zo dňa 22.6.2018. Zdôraznil, že s prihliadnutím na štandardnú rozhodovaciu prax súdov je zrejme, že znalecký posudok, v ktorom absentuje dostatočne zadováženie podkladov, je potrebné ako dôkaz z konania vylúčiť. Ide o nekompletný znalecký posudok, považovaný za nezákonný a nepoužiteľný dôkaz. Poukazuje aj na nález Ústavného súdu SR I.ÚS 331/2019 z 19.11.2019, z ktorého cituje body 17, 18 a 19 s dôrazom na neakceptáciu znaleckého posudku S.. N.. Táto podľa neho nevypracovala znalecký posudok, z ktorého vyplynuli potrebné odpovede na otázky, ktoré dal súd. Podľa otca ide o nepreskúmateľný nedostatočne odôvodnený znalecký posudok podľa Zákona o znalcoch.

Súd prvej inštancie podľa otca pochybil, keď riadne nezisťoval odôvodnené potreby maloletých detí a tieto potreby neboli žiadnym spôsobom preukázané podľa predložených dokladov o ich existencii a výšky, a preto ani neustálil výšku odôvodnených potrieb maloletých detí, ktoré údajne majú. Úplne nepochopiteľným a nelogickým je to, že súd prvej inštancie vychádzal aj z príjmov otca, ktoré do tabuľky zahrnula matka, ktorá si uvedené čísla a pohyby vyložila a spracovala na svoj prospech takúto tabuľku. Išlo o finančné prostriedky, ktoré mu poskytla partnerka, pričom finančné prostriedky mala z príjmu predaja bytu. Súd prvej inštancie podľa otca mal vychádzať príjmu v roku 2024, ktorý bol 1.600 eur mesačne a z tejto sumy určovať aj príslušné výživné. Poukázal na ustanovenie § 62 ZoR, podľa ktorého mal súd prvej inštancie postupovať. Ďalej poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Trenčíne 4CoP/120/2012 zo dňa 20.12.2012 a Krajského súdu Košice sp. zn. 8CoP/129/2022 z 9.1.2023 bez akýchkoľvek spojitostí s predmetnou vecou.

V odvolaní právny zástupca otca poukázal na systémové zlyhanie ochrany práv otca, na komunikáciu a správanie matky, ktorá sa dlhodobo zameriava výhradne na finančné otázky, pričom vníma rozsudok z 30.9.2025 ako dôsledok dlhodobého systémového zlyhania ochrany rodičovských práv otca. Ďalej poukázal na nevyvážený prístup súdu a finančnú situáciu otca, pričom v konaní opakovane pociťuje otec nerovnováhu v posudzovaní účastníkov, pričom súd umožnil matke prístup k jeho súkromným bankovým údajom, zatiaľ čo jemu nebol tento prístup k účtom matky umožnený. Ďalej poukázal na reálne príjmy a pracovnú situáciu, pričom na prelome rokov 2024 a 2025 bol nútený zmeniť zamestnanie z dôvodu ekonomického úpadku jeho pôvodného zamestnávateľa, ako aj pre vážne ochorenie jeho otca. Naopak, matka maloletých detí má stabilný a nadštandardný príjem z výkonu svojho povolania pedagóga, ktorý zahŕňa mzdu, príplatky, odmeny a ďalšie príjmy. Súd v hodnotenom období od 1.1.2024 nesprávne zahrnul medzi jeho príjmy aj kreditné položky v celkovej výške 62.000 eur. Tieto finančné prostriedky neboli jeho. Jeho reálny príjem za roky 2021 - 2024 sa pohyboval približne na úrovni 1.600 eur mesačne, čo súd aj v minulosti zohľadnil pri určení výživného vo výške 475 eur na obidve deti. Napriek tomu súd bez opory dôkazov vyhodnotil jeho mesačný príjem ako 2.696,26 eur, čo je nepravdivé, umelo nevyšené a v priamom rozpore s reálnym stavom. Čo sa týka výpisu z účtov za rok 2024, boli zistené kreditné položky vo výške 32.355,19, čo má predstavovať jeho mesačný príjem vo výške 2.696,26, čo je v rozpore s tým, čo bolo uvedené z výpisu z banky.

Ohľadom starostlivosti o deti, dlhodobo sleduje zdravotný stav prostredníctvom S.. G., pričom netrpia deti žiadnym vážnymi ochoreniami, iba bežnými detskými chorobami. Poukázal aj na študijné výsledky obidvoch dievčat, ktoré svedčia o nedostatočnom dohľade zo strany matky. Vyjadril sa aj k čestnému prehláseniu S. Š., ktorá potvrdila, že svojej dcére požičala na zdravotné ošetrovanie obidvoch maloletých detí u zubára. S obidvoma deťmi zostáva otec bez možnosti s nimi tráviť čas. K prerušeniu kontaktu došlo potom, ako matka začala žiarliť na jeho partnerku, pričom tento konflikt preniesla aj na deti.

S tvrdením, že k obnoveniu vzťahu s deťmi nedošlo pre nevhodný prístup otca, s týmto sa nemôže stotožniť. Podľa rokov, čo trvá tento spor, opakovane a vytrvalo prejavoval snahu o kontakt a zapojenie sa do života detí.

Opätovne sa vyjadril k znaleckému posudku a skutkovým zisteniam uvedených v rozsudku zo znaleckého posudku, že neboli zistené manipulatívne prejavy matky vo vzťahu k maloletým deťom sa nemôže stotožniť, keďže dlhodobé správanie matky, ako aj konkrétne situácie, ktoré nastali, svedčia o opakovanom a systémovom ovplyvňovaní detí v negatívnom smere voči otcovi.

K striedavej starostlivosti, ktorú navrhoval, v praxi sa momentálne nevykonáva, považuje za potrebnú, pretože je to jediný právny rámec, ktorý zaručuje možnosť byť informovaný o živote detí a podieľať sa na rozhodnutiach, ktoré sa ich týkajú. Zrušením striedavej starostlivosti by matka získala úplnú kontrolu nad deťmi a otec by bol fakticky vylúčený z ich života v rozpore s princípom rovnosti rodičovských práv aj so záujmom detí.

K miestu a frekvencii styku s maloletými deťmi odvolateľ, že určenie miesta stretnutí v J. J. I. K. považuje za úplne nevhodné a z odborného hľadiska za neprimerané. Z pohľadu psychológa a sociálnej práce je zrejmé, že obnova vzťahu medzi deťmi a rodičom po dlhodobom odlúčení si vyžaduje odborné vedenie a kontrolné prostredie, preto považuje za oveľa vhodnejšie stretnutia v Q. J. za prítomnosti pracovníka tohto združenia.

Na záver žiada, aby súd vo svojom rozhodnutí zohľadnil výšku jeho príjmov a jeho finančnú situáciu, zachoval striedavú osobnú starostlivosť ako prostriedok zachovania kontaktu otca s deťmi, ďalej zväzil nariadenie povinnej odbornej spolupráce s S.. S. s cieľom obnovy vzťahov medzi otcom a dcérami a zároveň zabezpečil rovnaký a objektívny prístup oboj rodičom. Otec vyhlásil, že je pripravený aj naďalej si plniť svoje rodičovské povinnosti, spolupracovať v záujme detí a prispievať k ich zdarenej výchove a rozvoju. Namietá dlžné výživné, čo do jeho výšky a neprimerane vysokých splátok. Styk s deťmi v nákupnom centre považuje za neľudské, neprimerané a dehonestujúce.

K výroku VII. otec dôvodí, že nemá zabezpečený osobný kontakt s maloletými deťmi, pričom odvolacie konanie vo veci samej bude trvať zhruba 9 a viac mesiacov, preto otec považuje za nevyhnuté, aby došlo k naštartovaniu jeho stretávania sa s maloletými deťmi čím skôr. Vzhľadom na uvedené otec navrhuje odvolaciemu súdu zmeniť výrok VII. súdu prvej inštancie a nariadiť neodkladné opatrenie v znení, ktoré uviedol v závere svojho odvolania v bodoch 1, 2, 3. Navrhuje, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, eventuálne zmenil napadnutý rozsudok prvej inštancie tak, ako to navrhuje v tomto odvolaní.

10. K podanému odvolaniu zo strany otca sa elektronickým podaním zo dňa 17.12.2025, doručené Krajskému súdu v Prešove 22.12.2025 vyjadrila matka, že s rozhodnutím súdu sa navrhovateľka stotožňuje. Pri rozhodovaní o zmene osobnej starostlivosti citlivo vnímal potreby maloletých detí, zmenu ich životných situácií, dvakrát s nimi urobil osobné stretnutie a zisťoval ich názor v predmetnej veci, pričom ich postoj k otcovi sa za obdobie konania nezmenil, ba zhoršil. Z pohľadu súdu to mohlo byť spôsobené aj tým, že otec, keď inicioval stretnutia s deťmi, zvolil nevhodný spôsob, napr. prichádzal s treťou osobou, volal políciu, nevedel s deťmi nadviazať pozitívny kontakt. Súd opieral svoje rozhodnutie o znalecký posudok správne. S poukazom na predošlé rozhodnutia súdu o striedavej starostlivosti bolo od počiatku neudržateľné, práve pre správanie otca. Matka aj s maloletými deťmi dospela k názoru, že práve toto konanie sa naťahovalo z dôvodu, že otec musel prispievať na výživu maloletých detí a odročovanie spôsoboval otec a jeho právny zástupca. Tvrdenia o marení styku matkou sú vyvrátené v súdnom konaní a matka po celú dobu vplývala na deti, aby sa stretli s otcom. Matka aj dcéry sa zúčastnili všetkých opatrení, ktoré súd uložil. Už v minulosti sa matka zúčastnila stretnutí napr. u mediátora, spolupracovala s Q. O., ako aj so združením J.. Otec v podanom odvolaní opätovne opomína, že súd v prvom rade sleduje najlepší záujem maloletých detí, čo aj správne súd vyhodnotil a zmenil striedavú starostlivosť na výlučnú starostlivosť matky. Ďalej argumentovala vo vyjadrení tým, že otec v podanom odvolaní sa snažil vysvetľovať rôzne finančné pohyby na svojich účtoch. Poukázala na to, že otcom deklarovaný príjem je podstatne vyšší. Matka podala odvolanie, pokiaľ ide o výroky týkajúce sa určenia výživného, nakoľko má za to, že všetky náklady na maloleté deti, ktoré matka vyčísliť aj zdokladovala, sú odôvodnené a zároveň nevyhnutné. Poukázala na zvýšené náklady na zdravotnú starostlivosť maloletých dcér. Súd pritom správne konštatoval, že otec sa na zvýšených výdavkoch žiadnym spôsobom nepodieľal a matka bola nútená sama vynaložiť napriek tomu, že určité obdobie poberala iba materský príspevok, či rodičovský príspevok. Súčasťou odvolania sú aj uvedené samostatné výhrady otca, kde poukazuje na nerovný prístup súdu, pričom súd určil výživné, čo mu spôsobuje existenčné problémy. Uvádza, že matka má príjem 3.000. Otec pritom previedol všetky obchodné podiely na partnerku vo firme po jeho otcovi v spoločnosti O., N..V..Q.. a to len v mesiaci marec 2025. Ak poukazuje otec na svoj nízky príjem, pričom sa vozí na drahých autách, má motorku, vyplatil jednorazovo nesplatený zostatok úveru, ktorý mal spoločne s matkou vo výške 26.755,88 eur. Na všetky uvedené skutočnosti poukázala matka nielen v súdnom konaní, ale aj v podanom odvolaní.

Otec má tiež výhradu k miestu a vymedzeniu styku s maloletými, pričom obchodné centrum sa mu nejaví ako vhodné miesto, pritom ide o neutrálne miesto, kde nebude nikým riadený styk, ale ponechaný spontánnemu priebehu. Je na otcovi, či to opätovne celé zmarí alebo konečne využije správnym spôsobom. Stretávanie za účasti p. S. bude mať práve opačný účinok, pretože deti nútí, aby niekam chodili a niečomu sa podrobovali. Obe dievčatá sa vyjadrili a v súčasnej dobe nechcú vynútený kontakt s otcom za prítomnosti Q. J.. Otec navrhuje ponechať striedavú starostlivosť, aj keď sa nerealizuje. Matka opätovne poukázala na všetky príjmy, ktoré otec mal na účte, resp. ktoré posielal matke. Majetkové pomery otca a výšku výživného namietla likvidačnosť výživného, pričom však vedome zatajuje skutočný rozsah svojich príjmov. Poukázala na rozpor v príjmoch a BSM, kde otec deklaroval, že má príjem 1.135 eur, obraty na jeho účtoch boli takmer 4.000. Ďalej priznáva hotovosť 70.000 eur, čo vypovedal aj v rámci konania o BSM, potvrdil prevod obchodných podielov. Porovnanie so životnou úrovňou mal. dcéry V. a ich dievčat sú jeho tvrdenia účelové a diskriminačné. Ignorovanie nevyhnutných zdravotných nákladov podľa matky zo strany otca sú takisto preukázaním jeho správania sa voči maloletým dcéram. Odvolanie a námietky otca sú neopodstatnené, pretože súd prvej inštancie vykonal nadštandardné dokazovanie, pričom postoj mal. N. a N. je dlhodobý stabilný a vychádza z ich vlastných negatívnych skúseností. Otcove námietky marenia styku sú podľa nej neopodstatnené, pretože ide o vlastné skúsenosti detí, odcudzenie zavinené otcom. Poukazuje na ekonomickú neopodstatnenosť samotného odvolania voči výživnému, ako aj voči splátkam, lebo otec argumentoval v konaní o BSM, že disponuje sumou 70.000 eur. Čo sa týka úrokov z omeškania, vzhľadom na dĺžku konania a infláciu boli deti ukrátené o možnosť disponovať týmito finančnými prostriedkami, preto požiadala o samotné úroky z omeškania. Zároveň predkladá matka detí dôkaz o neplatení a strate výhody splátok, pričom poukazuje na predmet konania

o vysporiadaní BSM, v ktorom poukazuje na rozdiel medzi vyjadrením otca. Otec v obidvoch konaniach zavádza súdy podľa toho, ako mu to vyhovuje, vzhľadom na charakter konania. Na základe uvedeného navrhuje matka, aby krajský súd odvolanie otca v celom rozsahu zamietol.

11. K podanému odvolaniu zo strany matky sa vyjadril otec a to podaním právneho zástupcu zo dňa 19.12.2025, kde argumentuje, že matka sa domáha určenia extrémne vysokého výživného na maloleté deti, pričom z odvolania a výšky súm žiadaného výživného je zrejmé, že matke ide o neoprávnený prospech v prospech seba, pretože maloleté deti nemôžu mať také náklady na živobytie. Matka klame a hrubo zavádza o príjmoch otca a rovnako tak aj o svojich výdavkoch a výdavkoch na maloleté deti. Poukázal pritom na uznesenie NS SR 5Cdo/101/2015 z 9.12.2015, pričom uviedol, čo je zmyslom a účelom bežného výživného poskytovaného rodičom. Opätovne poukázal právny zástupca na rozhodnutie Krajského súdu Trnava 10CoP/15/2016 z 30.6.2016, na rozsudok Krajského súdu v Trenčíne 4CoP/120/2012 zo dňa 20.12.2012, z ktorého konštatuje určité state bez súvisu s danou vecou. Otec uviedol svoje osobné vyjadrenie, v ktorom argumentuje tým, že súd pri určení výživného nevychádzal z reálne preukázaných a odôvodnených potrieb maloletých detí. Pri jeho reálnych príjmoch, možnostiach, ako aj v prípade, ak by súd prihliadal na príjem z predchádzajúceho zamestnania predstavuje samotná suma 750 eur mesačne mimoriadne a neprimerané finančné zaťaženie. Pri rozhodovaní o výživnom nesmie ukladať súd povinnosť v rozsahu, ktorý je v zjavnom nepomere k reálnym schopnostiam a možnostiam povinného, ani prijímať rozhodnutia, ktoré majú likvidačný charakter, aj vzhľadom na jeho ďalšiu vyživovaciu povinnosť. Takýto stav podľa otca vedie k faktickému zvýhodňovaniu jedných detí na úkor druhých, čo je v priamom rozpore so zásadou rovnosti detí a so základnými princípmi rodinného práva. Záujmové krúžky nemôžu byť hlavným a rozhodujúcim argumentom pre zvyšovanie výživného, ani zubná starostlivosť a ortodontická liečba. Za mimoriadne nevyvážené považuje, že súd venoval extrémnu pozornosť preverovaniu jeho majetkových pomerov. Pokiaľ ide o tvrdené časté zdravotné problémy detí, má informácie od pediatričky S. G.. Nespochybnuje zdravotné problémy, avšak nie v takom rozsahu, ako uvádza matka. Maloleté deti netrpia vážnymi ochoreniami. S rozhodnutím súdu prvého stupňa nesúhlasí, nakoľko pri zisťovaní príjmov jeho majetkových pomerov rodičov nebol zachovaný rovnaký a jednotný prístup. Matka má viaceré výdavky deklarované ako náklady na deti, pričom dokladovala len neoveriteľnými a irelevantnými dokladmi. Takýto postup viedol k nadhodnoteniu odôvodnení potrieb maloletých detí. Matka sa snažila navodiť pred súdom dojem, že sa nachádza v zlej finančnej situácii. Matka postavila otca do pozície neochotného rodiča, ktorý si údajne neplní vyživovaciu povinnosť. V skutočnosti matka nikdy neniesla reálne náklady na nájom bytu tak, ako to prezentuje v súdnom konaní. Obdobne ako o údajnej pôžičke na ortodontickú liečbu maloletých detí zo strany matky. Súd sa touto skutočnosťou nezaoberal, dostatočne sa nevenoval, hoci otec opakovane žiadal preverenie tejto otázky zo strany obidvoch maloletých detí. Tvrdenia matky o platení nájomného sú nepravdivé a slúžia výlučne na umelé vytváranie nákladov. Ďalej poukazoval na to, že zo skutkového stavu vyplýva, že za rok 2024 dosahoval priemerný čistý mesačný príjem vo výške 1.590,63 eur. Transakcie na účtoch nepredstavujú spotrebu ani disponibilný príjem, ale refinancovanie a konsolidáciu záväzkov. Súd sám v odôvodnení uvádza, že nevypočítal priemerné kreditné obraty za jednotlivé roky, napriek tomu však bez kritického hodnotenia prevzal tabuľku vypracovanú matkou. Podstatné je zdôrazniť, že čas kreditných položiek pochádza od rodinných príslušníkov a partnerky otca. Účelovo matka dlhodobo a systematicky vytrháva jednotlivé finančné pohyby v kontexte a snaží sa vytvoriť obraz, že otec úmyselne zatajuje príjem. Nejde o ochranu záujmov maloletých detí, ale o snahu maximalizovať vlastný finančný prospech. Čo sa týka obdobia časového od 16.12.2018 do 31.12.2020, súd pochybil, keď vychádzal z predpokladu, že otec mal vyživovaciu povinnosť len voči dvom maloletým deťom. Tretia dcéra sa narodila X.X.XXXX, teda už v čase tohto obdobia. Druhé časové obdobie od 1.1.2021 do 31.12.2023 takisto nesprávne vyhodnotil. Súd opomenul povinnosť skúmať reálne disponibilné príjmy. V časovom období od 1.1.2024 do budúca nevzal do úvahy vyplatenie úveru zo Štátneho fondu rozvoja bývania.

Naproti tomu matka maloletých detí predložila len formálnu, schopnosť financovania prostredníctvom úveru od matky. Otec sa vyjadril v konaní 20C/68/2019 zo dňa 13.5.2024, kde uviedol, že disponuje finančnými prostriedkami vo výške 70.000 eur, pričom má pracovnú zmluvu na dobu neurčitú s príjmom presahujúcou 1.600 eur. Finančné prostriedky nepredstavovali pravidelný disponibilný príjem. V tomto konaní o výživnom otec deklaruje reálne a skutočne dosahovaný mesačný príjem, nejde o žiadne zatajovanie. Otec má za to, že správanie matky nesmeruje k spravodlivému nastaveniu výživného v záujme maloletých detí, ale k neopodstatnenému navýšeniu výživného. Pritom poukazuje na rozpor so zásadou, že obaja rodičia majú rovnakú vyživovaciu povinnosť. Ide o rozporuplné hodnotenie totožných finančných prostriedkov tou istou sudkyňou. V konaní o nariadenie zabezpečovacieho opatrenia tá istá

sudkyňa vyslovila, že finančné prostriedky v sume 70.000 eur, ktorými disponoval otec k 31.7.2024, nepredstavuje príjem otca a nie sú dôvodom na prijatie záveru o jeho nadštandardných finančných možnostiach. V konaní o určenie výživného tieto identické finančné prostriedky vyhodnotila opačne. Zmena právneho názoru sudkyne bez vecného a presvedčivého odôvodnenia je porušenie zásady právnej istoty a v neprospech otca.

Matka maloletých detí v konaní o určenie výživného prezentuje otca ako osobnosť s extrémne vysokými príjmami, pričom na druhej strane v konaní o BSM tá istá matka označuje otca za osobu bez dostatočných finančných prostriedkov, tvrdí, že nie je schopný vyplatiť jej podiel a vykresľuje ho ako majetkovo slabého a neschopného plniť záväzky. Matka sa pritom domáha rovnosti len vtedy, ak to jej vyhovuje, avšak odmieta zohľadniť, že otec má zákonnú vyživovaciu povinnosť aj voči tretiemu dieťaťu. Odvolateľ navrhuje, aby odvolací súd napadnuté výroky prehodnotil, prípadne zrušil, vec vrátil súdu prvej inštancie na nové konanie, v ktorom budú príjmy a majetkové pomery od rodičov posudzované objektívne, jednotne a bez rozporov. Záverečným hodnotením o obsahu niekoľkých strán, opätovne poukázal na jednotlivé odvolacie dôvody matky, ako aj svoje, pričom argumentoval viackrát, že matka nikdy neprejavila reálnu snahu podporovať stretávanie detí s otcom a nikdy ich nemotivovala k rovnakej láske a úcte k obom rodičom. Súd sa tak nečinne prizeral na účelovú manipuláciu zo strany matky. Tvrdené výdavky matky na deti akceptoval súd bez dôsledného overenia. Ide podľa otca o dlhodobé rozporuplné a zaujaté hodnotenie súdu. Dlhodobu a opakovanu, počas celého konania poukazoval na zaujatosť sudkyne súdu prvého stupňa, ako aj preloženia veci na iný súd alebo zmeny zákonnej sudkyne. Otec pritom argumentuje tým, že považuje za mimoriadne bolestivé, že v dôsledku postupu súdu prišiel o nenahraditeľný čas so svojimi deťmi. Otec má za to, že súd prvého stupňa postupoval neobjektívne, jednostranne, porušil zásadu rovnosti účastníkov konania, nevykonal potrebné dokazovanie, toleroval marenie výkonu rozhodnutia a svojou nečinnosťou zásadne prispel k strate vzťahu otca s maloletými deťmi. Súd nevyužil účinné procesné a výchovné nástroje, pričom matka nebola sankcionovaná a otec postupne strácal reálny kontakt s deťmi. Z uvedených dôvodov pociťuje, že súd mu neposkytol primeranú procesnú ochranu a pri rozhodovaní postupoval spôsobom, ktorý mal v praxi za následok zvýhodnenie matky, uloženie neprimeraného výživného a nedostatočnú obranu práva detí, otec preto žiada, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie v relevantných výrokoch zmenil alebo zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na nové konanie, v ktorom bude dokazovanie vykonané úplne, nestranne, rovnakým metrom voči obom rodičom a dôsledným rešpektovaním najlepšieho záujmu detí. Zároveň otec uvádza, že dôsledky napadnutého rozhodnutia nesie nielen on, ale predovšetkým maloleté deti, keďže dlhodobé oslabovanie ich vzťahu s otcom a vyhrotenie sporov medzi rodičmi predstavuje zásah do ich psychickej stability. Otec preto opakovanu zdôrazňuje svoj úprimný záujem podieľať sa na výchove a živote detí a zároveň vyjadruje hlboký zármutok z toho, že mu v tom doterajší postup súdu fakticky nepomohol.

IV. Hodnotenie odvolacieho súdu

12. Krajský súd v Prešove ako odvolací súd po zistení, že odvolanie bolo podané v zmysle ust. § 362 CSP oprávnenými subjektami účastníkmi konania, v ktorých neprospech bolo rozhodnutie vydané, s poukazom na ust. § 359 CSP, proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie prípúšťa, s poukazom na ust. § 355 ods. 1 CSP po skonštatovaní, že odvolanie má zákonné náležitosti v súlade s § 127 a § 363 CSP a že odvolatelia použili zákonom prípustné odvolacie dôvody, preskúmal napadnuté rozhodnutie bez viazanosti rozsahom s poukazom na ust. § 65 CMP a dôvodmi odvolania s poukazom na ust. § 66 CMP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania v súlade s § 329 ods. 1 CSP, keď deň vyhlásenia rozsudku bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli súdu a v elektronickej webovej podobe na webovej stránke súdu v ten istý deň, ako bol vyvesený na úradnej tabuli a došiel k záveru, že boli splnené podmienky pre potvrdenie súdu prvej inštancie v jeho napadnutých výrokoch I., II., III., V. a VI. a v tejto časti podľa ust. § 387 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 2 ods. 1 CMP rozsudok potvrdil. Ohľadom výroku IV. zmenil v zmysle ustanovenia § 388 CSP výrok rozhodnutia o dlžnom výživnom za obdobie od 16.12.2018 do 30.9.2025 pre mal. N. vo výške 11.969 eur a pre mal. N. vo výške 10.968,40 eur tak, že predmetné výživné je otec povinný zaplatiť k rukám matky do 3 dní odo dňa doručenia tohto rozhodnutia, nakoľko bol viazaný správnym a dostatočne zisteným skutkovým stavom, ktorý súd prvej inštancie nesprávne právne posúdil (§ 383 CSP).

13. Odvolací súd vo výrokoch I., II., III., V. a VI. sa stotožnil s odôvodnením rozhodnutia súdu prvej inštancie, pretože jeho argumentácia v týchto častiach rozsudku bola vecne správna, objektívna a presvedčivá. Odvolací súd má za to, že dôvody, ktoré uviedli odvolatelia v odvolaní ohľadom zmeny

pôvodného rozsudku z 30.9.2025, čo sa týka zverenia detí do osobnej starostlivosti matky, z čoho vyplýva zmena rozsudku Krajského súdu v Prešove pod č.k. 24CoP/4/2017-208 zo dňa 30.11.2017, ako aj prispievania na výživu mal. N. a mal. N. zo strany otca a v neposlednom dôsledku aj o určení dlžného výživného za sporné obdobie od 16.12.2018 do 30.9.2025 pre obidve maloleté dcéry a úpravy styku s mal. N. IV. výroku čo do výšky a úpravy styku s mal. N. a mal. N. uvedené vo výroku V., ako aj o zamietnutí návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia bol v súlade s vykonaným dokazovaním správne posúdený skutkový stav, z ktorého bol vyvodený aj správny právny záver, čo sa týka uvedených výrokov a uvedené odvolacie dôvody nepresvedčili odvolací súd o tom, aby zmenil obsah uvedených výrokov súdu prvej inštancie.

Vo výroku IV. odvolací súd sa nestotožnil so záverom, že by dlžné výživné za predmetné obdobie od 16.12.2018 do 30.9.2025 mal možnosť otec splácať v splátkach po 500 eur mesačne na každé dieťa spolu s bežným výživným pod stratou výhody splátok až do úplného vyrovnania dlhu, nakoľko ide o výživné za predchádzajúce obdobie, kedy musela matka maloletých detí všetky výlohy a náklady na maloleté deti uhrádzať v prevažnej miere sama, pretože otec sa plateniu výživného matke bránil a výživné vo výške 70 a 90 eur prakticky nepostačovali na krytie ani nevyhnutných výdavkov pre maloleté deti za sporné obdobie.

14. S poukazom na rozsiahle vykonané dokazovanie súdom prvej inštancie mal odvolací súd za to, že uvedené výživné pokrylo výdavky na maloleté deti iba v období od 16.12.2018 do 31.12.2020, v ktorom období prakticky zaviazal súd prvej inštancie otca platením výživného v prospech mal. N. vo výške 180 eur a mal. N. vo výške 160 eur mesačne. V prvom rade vychádzal súd prvej inštancie z príjmov otca, ktoré za toto obdobie preukázal, a to vo výške mesačne od 507,55 eur do 1.231,70 eur mesačne. Ide o obdobie, kedy bol otec maloletých detí určitú dobu nezamestnaný a poberal iba dávku v nezamestnanosti. Nakoľko pracovný pomer vo firme G. N., N.. N..V..Q.. s príjmom 1.231,70 eur ukončil dohodou, súd prvej inštancie správne považoval takéto konanie otca za vzdanie sa výhodnejšieho zamestnania, zárobku, alebo majetkového prospechu v súlade s § 75 ods. 1 Zákona o rodine a určil výživné na základe odporúčacích tabuliek Ministerstva spravodlivosti, ktoré sú pomôckou pri stanovení výživného pre maloleté deti, a to na sumu prakticky vo výške 180 eur na mal. N. a na mal. N. vo výške 160 eur. Odvolací súd má za to, že súd prvej inštancie vzal v úvahu aj tretiu vyživovaciu povinnosť.

15. Čo sa týka druhého obdobia stanovenia výživného od 1.1.2021 do 31.12.2023 súd prvej inštancie následne určoval z príjmu otca, ktorý dosahoval vo firme X. G. N., N..V..Q.. v rokoch 2021 a 2023, a to vo výške 1.687 eur mesačne. V tomto čase, ako správne uviedol súd prvej inštancie deti navštevovali druhý stupeň základnej školy a otcovi pribudla vyživovacia povinnosť k mal. dcére V.. Uvedené skutočnosti zohľadnil súd prvej inštancie a určené výživné na základe zvýšených nákladov na strane maloletých detí N. a N. zvýšil na sumu 245 na mal. N. a na sumu 212 na mal. N.. Z rovnakého príjmu vychádzal aj krajský súd pri určení výživného v rámci neodkladného opatrenia, ktoré bolo určené uznesením Krajského súdu v Prešove č.k. 19CoP/39/2024-1262 zo dňa 21.5.2024, kedy bol zmenený výrok o určení výživného tak, že otec je povinný platiť na výživu mal. N. sumou 245 a mal. N. 212, a to do 15. dňa vopred k rukám matky. Uvedeným neodkladným opatrením prakticky bolo zvýšené výživné za druhé obdobie, rovnako ako súdom prvej inštancie v tomto konaní. V ďalšom období od 1.1.2024 do budúca určil súd výživné vo výške 400 eur mesačne na mal. N. a 350 eur na mal. N., pričom vychádzal z prepočtu priemerného mesačného príjmu za rok 2024 vo výške 2.696,26 eur, ktorú výšku dosiahol prepočtom otcových príjmov.

16. Uvedené výživné bolo podľa odvolacieho súdu stanovené v rozsahu príjmu, ktorý dosahoval otec mal. detí v roku 2018 - 2024. S poukazom na pomôcku, ktorou je jednoznačne Príručka metodiky pre rozhodovanie o výživnom Ministerstva spravodlivosti SR rozhodol súd prvej inštancie o predmetnom výživnom v prospech maloletých detí N. M. N. za uvedené obdobia správne v súlade s ustanovením § 62 ods. 2, 4 Zákona o rodine, ako aj v súlade s ustanovením § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pretože posudzoval možnosti a schopnosti povinného otca maloletých detí za predmetné obdobie a zároveň vychádzal z odôvodnených potrieb maloletých detí, ktoré jednoznačne kvalifikovala matka maloletých detí za predmetné obdobie.

17. Odvolací súd preto čo sa týka samotného určenia výživného nevyhovet odvolacím námietkam ani otca, ani matky. Návrh otca na určenie výživného v prospech mal. N. na 140 a v prospech mal. N. na 120 eur je podľa odvolacieho súdu v rozpore s nákladmi, ktoré majú na svoj život a osobný vývoj maloleté deti. S ohľadom na tú skutočnosť, že od roku 2017, kedy bolo rozsudkom Krajského súdu v Prešove stanovené výživné pri striedavej starostlivosti matky v období, podľa 9 dní a otca počas 5 dní na N. vo

výške 90 eur a na N. vo výške 70 eur uvedené výživné nebolo upravované a výživné navrhované otcom sa odvolaciemu súdu javí ako veľmi nízke, nezohľadňujúce potreby maloletých detí na ich vek. Odvolací súd preberá súdom prvej inštancie zistený skutočný stav veci, čo sa týka samotného konania pred súdom prvej inštancie a vo výrokoch I., II., III., V. a VI. nenašiel dôvod, pre ktorý by sa mal odchyliť od záverov súdu prvej inštancie, a preto napadnutý rozsudok považuje v týchto častiach za vecne správny a na základe prijatého právneho záveru, ako aj zisteného skutočného stavu vo výrokoch I., II., III., V. a VI. rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny a zákonný potvrdil.

18. Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie, pričom predmetom prieskumu s poukazom na obsah preskúmaného rozhodnutia boli argumenty predostrené matkou - odvolateľkou čo do výroku III. a IV. rozsudku. Čo sa týka odvolacích dôvodov zo strany matky, táto neakceptuje rozhodnutie súdu prvej inštancie ohľadom určenia výživného, nakoľko žiadala, aby súd prvej inštancie určil výživné vo výške 20-násobku životného minima, a to 1.520,20 eur na každé dieťa. Aj odvolací súd je rovnakého názoru, ako vyslovil prvostupňový súd, že uvedené výživné je neprimerane vysoké a predmetné výživné na obidve maloleté deti preto stanovil na základe reálnych preukázaných nákladov na maloleté deti za uvedené obdobie, ktoré rozdelil do troch fáz, a to predovšetkým na základe príjmu, ktorý v tom danom období poberal otec maloletých detí.

Odvolací súd aj pri tejto príležitosti argumentuje tým, že aj odvolaciemu súdu sa zdá príjem otca ako účelovo znížený práve na základe tých skutočností, na ktoré poukazoval po vykonanom dokazovaní súd prvej inštancie, kedy otec v období rokov 2018 - 2024 často menil zamestnanie za účelom zníženia svojho finančného príjmu. Aj odvolací súd je toho názoru, že to bolo iba kvôli plateniu výživného v prospech maloletej N. a N.. Uvádzané skutočnosti otcom jednak v odvolaní, ako aj vo vyjadrení k odvolaniu matky považuje preto odvolací súd za bezpredmetné a neodôvodnené, nakoľko na základe jeho možností, schopností, vzdelania, ako aj pracovných možností mal za uvedené obdobie možnosť zarábať oveľa viac, ako to preukázal v danom konaní o určení výživného na maloleté dcéry N. a N.. Je bezpochyby preukázané, že má aj ďalšiu vyživovaciu povinnosť voči maloletej V., ktorá sa narodila X.X.XXXX., avšak ani táto skutočnosť nezmenila nič na právnom názore na samotnú povinnosť otca platiť výživné v prospech maloletých detí N. M. N.. V súčasnej dobe maloleté dcéry N., ktorá bude mať 4.10.2026 18 rokov a maloletá N., ktorá 20.8.2026 bude mať 16 rokov, prakticky majú náklady na život na úrovni nákladov dospelých jedincov. Odvolací súd má tým na mysli nielen na samotné oblečenie, obuv a kozmetické či hygienické potreby, ktoré vyžadujú zvýšené náklady, ale aj rozsah záujmovej mimoškolskej a školskej činnosti, ktorá aj v tejto oblasti dosahuje zvýšené náklady, oproti roku 2018. Na uvedený výrok III. prakticky nadväzuje aj výrok IV., čo sa týka dlžného výživného s poukazom na tie skutočnosti, ktoré matka preukázala v konaní, a to že obidve deti potrebujú v súčasnom období úhradu liečby, ktorá si vyžadovala zaplatenie za zubné strojčky u S.. Š. vo výške približne 4.000 eur. Aj z uvedeného dôvodu preto odvolací súd zmenil výrok IV. rozsudku tak, že dlžné výživné zaviazal otca uhradiť do 3 dní odo dňa doručenia tohto rozhodnutia z dôvodu, že uvedené dlžné výživné pokryje aj potreby maloletých detí N. M. N. za obdobie, kedy nemohla matka jednoznačne pokrývať výdavky na obidve deti zo svojho príjmu a obidve deti potrebovali riešiť ortodontickú liečbu u zubného lekára v tom období, keď to bolo potrebné a nevyhnutné pre nich nie vtedy, kedy by to vyhovovalo rodičom. Ide o dlhé obdobie, kedy si otec plnil svoju vyživovaciu povinnosť len v nevyhnutnej miere výživným 90 a 70 eur.

Príjem, na ktorý poukazuje matka za obdobie 2018 - 2024, k výške ktorého dospela z účtov v Y. G. za 7 mesiacov roka 2024 o priemere 3.928,47 eur, nemal ani odvolací súd jednoznačne preukázaný, a preto z uvedeného mesačného príjmu ani odvolací súd nevychádzal. V plnom rozsahu sa stotožnil s vyčísleným príjmom vo výške 2.696,26 eur, ktorý na základe príslušných období, kedy zisťoval príjem otca, jednoznačne ustálil súd prvej inštancie a z uvedeného príjmu aj vychádzal pri stanovení jednotlivých častí za obdobie roku 2024 pri určení príslušného výživného.

19. Podľa odvolacieho súdu súd prvej inštancie podrobne zistil skutočný stav veci ohľadom jednak výšky mesačného príjmu zo strany otca, ako aj matky za obdobie rokov 2018 - 2024 a na základe týchto skutočností po preukázaní nákladov na živobytie zo strany matky v prospech maloletých detí stanovil výšku výživného za jednotlivé obdobia. Matka počas viacerých pojednávaní vyčíslila výšku nákladov a v roku 2025 na poslednom pojednávaní zmenila výšku nákladov, ktorá bola na mal. N. v sume 592 eur a na mal. N. vo výške 498 eur mesačne. Pokiaľ otec namietal a namieta uvedenú výšku nákladov, je potrebné zdôrazniť, že on sám výšku nákladov na mal. V., ktorá sa narodila X.X.XXXX, vyčíslil na sumu 450 eur. Čo sa týka nákladov, ktoré boli vyčíslené na mal. deti N. M. N. sú v nepomere k nákladom na mal. dieťa, ktoré malo necelých 5 rokov v čase rozhodovania oproti dievčatám, ktoré majú 17 a 15 rokov. Matka maloletých detí poukázala aj na ortodontickú liečbu, ktorú bolo potrebné riešiť za pomoci

čefustného lekára a využila pomoc svojej matky, kedy bolo potrebné zaplatiť za predmetné strojčky vo výške 3.890 eur za uvedenú zdravotnícku starostlivosť. S poukazom na tieto skutočnosti preto odvolací súd výrok III. bezpochyby ako správny a v súlade so zákonom potvrdil. Čo sa týka výroku IV. rozsudku, zmenil právne posúdenie a nepovolil súd otcovi splácať mesačnými splátkami predmetné dlžné výživné, ale zaviazal ho v zmysle ustanovenia § 323 ods. 3 Civilného sporového poriadku na úhradu celej sumy v lehote 3 dní od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu.

Ohľadom výroku I., ktorým prakticky bol predmetným rozsudkom zmenený rozsudok Krajského súdu v Prešove, k tomuto výroku nemá odvolací súd žiadne ani formálne pripomienky, nakoľko ide o zmenu rozhodnutia od roku 2017, pričom otec maloletých detí napadol aj uvedený výrok rozsudku odvolaním, ktoré prakticky v tejto časti neodôvodnil.

20. Čo sa týka zverenia maloletých detí N. M. N. do osobnej starostlivosti matky, súd prvej inštancie predovšetkým vychádzal z názoru obidvoch maloletých detí, ktoré sú už vo veku skoro dospelosti, mal. N. v Q. XXXX dosiahne vek XX rokov a mal. N. v M. XXXX 16 rokov. Z ich vyjadrení, či už ústnych alebo písomných tak pre sudkyňou, ako aj pred kolíznou opatrovníčkou jednoznačne vychádzal samotný súd prvej inštancie a s uvedeným názorom sa jednoznačne stotožnil aj odvolací súd. V prvom rade vychádzal súd prvej inštancie z vykonaného znaleckého posúdenia znalkyne S.. N., ktorá vypracovala znalecký posudok v súlade so zákonom o znalcoch, pričom ani odvolacie námietky otca a jeho právneho zástupcu nezmenili právny názor odvolacieho súdu na uvedené závery znaleckého posudku. Odvolací súd, ktorý sa so závermi znaleckého posudku, ako aj so závermi súdu prvej inštancie stotožnil svoje úvahy jednoznačne smeroval k potvrdeniu správnosti záverov súdu prvej inštancie. Predmetný znalecký posudok bol vypracovaný bez účasti otca, ktorý sa mohol na znaleckom dokazovaní zúčastniť, ale z vlastnej vôle sa nezúčastnil. Pokiaľ otec namieta samotné vykonanie znaleckého dokazovania, bolo v prvom rade na ňom, na jeho účasti a jeho vyjadrení sa k jednotlivým sedeniam, ktoré bolo potrebné absolvovať pred psychologičkou a znalkyňou a na základe týchto svojich dojmov, vyjadrení a záverov by bolo možné potom následne sa vyjadrovať k znaleckému posudku. Pokiaľ sa nezúčastnil znaleckého dokazovania, jeho vyjadrenia sú absolútne bezpredmetné a k samotnému znaleckému posudku zaujal stanovisko súd prvej inštancie správne a v súlade so zákonom. Znalkyňa poukázala na skutočnosti, z ktorých vychádzala, predovšetkým z vyjadrení mal. detí N. M. N.. Matka nebola posúdená ako osoba, ktorá by manipulovala s deťmi. Aj odvolací súd je toho názoru, že manipulácia so 15 a 17 ročnými deťmi je už obtiažna a v prvom rade musí poukázať na to, že samotné dievčatá sa vyjadrovali bez prítomnosti matky, či už pred kolíznym opatrovníkom, ako aj pred sudkyňou a svoj názor jednoznačne nemenili počas rokov 2018 až do roku 2025.

Pokiaľ otec namieta osobu znalkyne S.. N., ako aj ňou vypracovaný znalecký posudok, jeho námietky boli bezpredmetné, bez dopadu na obsah znaleckého posudku. Odvolací súd musí zdôrazniť, že osnovu znaleckého posudku podľa ustanovení Zákona o znalcoch č. 382/2004 Z. z. pozná aj súd, preto argumentácia právneho zástupcu bola bezpredmetná poukazom na to, čo má obsahovať znalecký posudok.

21. Je jasné, že rozhodnutie vo veci úpravy výkonu rodičovských práv a povinností je vždy výsledkom posúdenia konkrétnych skutkových okolností v každej prejednávanej veci. Každé jedno rozhodnutie je individuálne pre daný prípad a nemôže byť považované za pravidlo pre iné prípady, i keby formálne vykazovali rovnaké skutkové okolnosti. Preto odvolací súd vyzýva právneho zástupcu otca, aby svoje poukazy a argumentáciu nálezmi Ústavného súdu SR, či rozhodnutiami Najvyššieho súdu SR, resp. krajských súdov na území Slovenskej republiky konkretizoval bližšie s poukazom na súvis s touto predmetnou danou vecou. Pokiaľ argumentuje iba popisom uvedeného nálezu, resp. citáciou príslušných statí z jednotlivých rozhodnutí, nie je uvedená argumentácia zo strany právneho zástupcu adekvátne a namieste. Hovorí iba o rozsahu jeho podaní nie o správnom obsahu, ktorý by vo posúdení veci pomáhal.

22. Čo sa týka názoru maloletých detí, tento bol v konaní prezentovaný úplne jasne. Vyjadrenia mal. N. aj N. odvolací súd dôsledne vyhodnotil ako ich názor v súlade s ich vekom a s dôrazom na celú situáciu v rodine. Odvolací súd argumentuje aj tou skutočnosťou, že nie každý názor dieťaťa možno považovať za rozhodný a smerodajný, je predovšetkým úlohou súdu v každom jednotlivom prípade ho vyhodnotiť s prihliadnutím na vek, rozumovú a psychickú vyspelosť dieťaťa, jeho komunikačné schopnosti a zobrať do úvahy aj konkrétnu situáciu dieťaťa, napr. či jeho názor nie je ovplyvnený pôsobením a vplyvom niektorého z rodičov. Práve možnosť ovplyvňovania názoru dieťaťa rodičom, narušenie lojality, je veľmi významným faktorom, ktorý nesmie byť prehliadnutý a musí sa nevyhnutne čo najskôr riešiť. Uvedený

samotný názor maloletej N. Č. N. bol preukázaný znaleckým posudkom ako neovplyvňovaný zo strany matky, teda nemanipulovaný, a preto aj odvolací súd uvedený názor maloletých detí vzal za bernú mincu pri stanovení a zverení obidvoch maloletých detí do osobnej starostlivosti matky. To, že obidvaja rodičia sú oprávnení a povinní maloleté deti zastupovať a spravovať ich majetok vychádza jednoznačne z kompetencií rodičovských práv, ktoré kompetencie nenarušil ani spor medzi rodičmi samotnými, kedy nevedia obidvaja rodičia spolu ani komunikovať, ani sa vyjadrovať k jednotlivým veciam a jednotlivým návrhom bez toho, aby kriticky na seba neútočili. Na názor maloletého dieťaťa súd prihladá práve vzhľadom na jeho vek, rozumovú a citovú vyspelosť. Nemožno pripustiť, aby sa prihládalo výlučne len na názor maloletého dieťaťa bez zreteľa na všetky zistené skutočnosti. Je nevyhnutné vo veci získať objektívne podklady a poznatky, najmä znaleckými posudkami, odbornými vyjadreniami, ktoré pri rozhodovaní všeobecných súdov umožnia dosiahnuť spravodlivú rovnováhu. Na základe vyjadrení obidvoch dievčat, prakticky aj znalkyňa v znaleckom posudku dospela k záveru, že uvedené vyjadrenia sú zo strany dievčat bez akéhokoľvek manipulatívneho pôsobenia zo strany matky. Zo strany otca uvedené posúdenie nebolo možné vzhľadom k tomu, ako už odvolací súd konštatoval, že otec sa otec nezúčastnil znaleckého vyšetrenia. Odvolací súd to vzal ako nevyužitie jeho práv v súdom konaní, na rovnosť ktorých poukazuje vo svojom odvolaní voči rozsudku. Podľa odvolacieho súdu je to práve otec, ktorý počas celého 6-ročného trvania sporu o deti využíval toto právo výlučne na ochranu svojich záujmov. Umelo predlžoval konanie žiadosťami o odročovanie pojednávani, námietkami voči sudkyňi, znalkyňi, bez toho, aby myslel na svoje deti, ktoré týmto neúmerným predlžovaním sporov trpeli a trpia najviac a to namiesto toho, aby daný čas využil na to, aby vylepšil svoj vzťah s deťmi. Nie súdy sú na vine, ale on sám spolu so svojim právnym zástupcom, že samotné konanie súdne trvá tak dlho a správne konštatoval, že počas tejto doby sa mohol venovať svojim deťom. Avšak nie zavinením súdu, ale jeho vlastným zavinením, keď namiesto milého prístupu k deťom pri realizácii styku privolal políciu, ktorá mala direktívne spolupracovať pri realizácii jeho rodičovských práv. Svoje rodičovské práva nerealizoval v súlade s láskou, ktorú obidve dievčatá od neho celý čas očakávali a bohužiaľ ju od neho nedostali. Čo súd v žiadnom prípade nevyhodnotil ako chybu postupu súdov, ale chybu v samotnom prístupe otca k jeho vlastným deťom.

23. K uvedenému styku, ktorý bol nariadený a upravený výrokom V. odvolací súd argumentuje v tejto súvislosti, že v procese socializácie maloletého dieťaťa je v zásade nevyhnutná účasť oboch rodičov. Obaja rodičia, či už mužský aj ženský vzor, za splnenia určitých predpokladov môžu nezastupiteľným spôsobom ovplyvniť vývin, výchovu a životnú orientáciu dieťaťa, čím sa realizuje nielen záujem dieťaťa, ale aj záujem rodičov. Rodičovské práva a povinnosti sú teda budované na rovnocennom postavení otca aj matky pri ich výkone, pričom musia byť vykonávané v záujme dieťaťa. To, že súd prvej inštancie rozhodol, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletými deťmi poslednú sobotu v mesiaci v čase od 16.00 hod. do 18.00 hod. v nákupnom centre J. I. K. a otec je povinný deň predtým posledný piatok v mesiaci do 18.00 hod. oznámiť matke, v akej prevádzke nákupného centra J. sa stretnutie uskutoční, je rozhodnutie vydané predovšetkým v záujme maloletých detí. Odvolací súd pri tejto príležitosti dôvodí tým, že rodičia si nesmú prostredníctvom detí presadzovať svoje predstavy a záujmy, ale musia ich vykonávať riadne, v súlade s najlepším záujmom a dobrom toho-ktorého dieťaťa a dieťa nevystavovať negatívnym vplyvom. Rodičia sú pri výkone rodičovských práv a povinností povinní chrániť záujmy maloletého dieťaťa, pričom výchovu dieťaťa sú povinní realizovať tak, aby z neho vyrástol zdravý jedinec s pozitívnou hodnotovou orientáciou. To, že bude apelovať otec na matku maloletých detí, obviňovať ju z toho, že si neplní svoju povinnosť a nepripraví, respektíve neprinúti deti, aby s otcom absolvovali stretnutie, nie je preukázaním samotnej realizácie výchovy a nie je to ani správne presadzovanie záujmov rodičov nad záujmami maloletých detí. Maloletá N. a N. vyjadrili svoje pocity, svoje predstavy o samotnom realizovaní styku otca s nimi, ktoré predovšetkým položili na úroveň toho, že sa chcú s ním stretnúť tam, kde to oni budú prakticky chcieť. Obchodný dom J. je zariadenie, ktoré dáva viacero možností na stretnutie a sedenie bez akýchkoľvek ultimátov a nejakých podmienok, za ktorých by sa malo dané stretnutie otca s maloletými deťmi realizovať, či už v cukrárni, respektíve v kine alebo v inom spoločenskom zariadení, kde sú boxy, kde sú stoličky, kde sú kreslá, v ktorých sa môžu spokojne posadiť a realizovať dané stretnutie. Uvedené je podmienkou toho, že samotné stretnutie, ktoré budú absolvovať dievčatá s otcom bude príjemné a splní predovšetkým očakávania maloletých detí. Ich záujem je predovšetkým, aby sa s otcom stretli bez akýchkoľvek negatívnych vplyvov zo strany osočovania jedného rodiča voči druhému, či zo strany nerealizácie samotného stretnutia len z dôvodu, že samotný otec je nenaklonený k stretnutiu v obchodnom dome J.. Dievčatá odopreli stretnutie v občianskom združení za účasti pracovníka občianskeho združenía, a to len z toho dôvodu, že by sa cítili nejakým spôsobom kontrolované, respektíve, že by to stretnutie nebolo z ich vlastného rozhodnutia

alebo podľa ich vlastného názoru a v súlade s tým, čo dievčatá chcú. Ako už odvolací súd konštatoval, obidve dievčatá sú vo veku, kedy je potrebné ich názor jednoznačne akceptovať a z uvedeného názoru, ktorý vyjadrili počas celého konania viackrát aj vychádzať.

24. Preto odvolací súd jednak zverenie výrokom II., ako aj samotnú úpravu styku obidvoch dcér s otcom výrokom V. považuje za rozhodnutie v súlade so zákonom, ale predovšetkým v súlade so záujmom maloletých detí.

Čo sa týka návrhu otca na výživné vo výške 140 a 120 eur, uvedený návrh otca súd prvej inštancie správne zamietol rovnako, ako aj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia ohľadom úpravy styku v Q. za účasti pracovníka tohto občianskeho združenia.

Odvolací súd zároveň označil návrh otca na umiestnenie dievčat do špecializovaného centra vybratého súdom za scestný, nedôvodný a voči deťom nehumánny až neetický zo strany otca.

Zároveň súd prvej inštancie rozhodol o trovách konania podľa ustanovenia § 52 CMP, ktoré ustanovenie takisto odvolací súd ako vecne správne a zákonné potvrdil.

25. Odvolací súd zároveň poukazuje na názor kolízneho opatrovníka, ktorý ohľadom jednotlivých vyjadrení a správ bol kontaktovaný jednak súdom a s poukazom na vyjadrenia samotných dievčat navrhol odvolaciemu súdu rozhodnúť v súlade so záujmom maloletých detí. V celom rozsahu sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, ktorý zveril obidve maloleté deti do osobnej starostlivosti matky, zároveň rozhodol o oprávnení zastupovať obidve maloleté deti obidvom rodičom a v súlade s uvedeným navrhol aj upraviť styk otca s maloletými deťmi na základe prianí obidvoch maloletých detí bez toho, aby boli účasťou v Q. L. J.Č. obmedzené. Samotné rozhodnutie o výživnom ponechal na rozhodnutí súdu prvej inštancie z dôvodu, že náklady na obidve dievčatá vzrástli oproti roku 2017, kedy bolo stanovené jednak výživné počas striedavky, ale aj na základe zvýšených nákladov s poukazom na vek obidvoch maloletých dievčat.

Uvedený názor kolízneho opatrovníka odvolací súd akceptoval.

26. Odvolací súd poukazuje na článok 3 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa, pričom záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri akýchkoľvek postupoch týkajúcich sa detí, či už vykonávaných súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi alebo zákonodarnými orgánmi.

27. Zároveň odvolací súd poukazuje na to, že v predmetnom rozhodnutí je v prvom rade potrebné argumentovať obsahom článku 5 Zákona o rodine v znení zmien a doplnení, pričom odvolací súd dôvodil tým, že záujem maloletého dieťaťa je prvoradým hľadiskom pri rozhodovaní vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú.

28. S poukazom na ustanovenie § 75 ods. 1 Zákona o rodine je teda predovšetkým povinnosťou súdu posudzovať podľa možností a schopností a majetkových pomerov výživné povinného otca v prospech maloletých detí. Podľa názoru odvolacieho súdu uvedené kritérium ustanovenia § 75 ods. 1 Zákona o rodine, súd prvej inštancie v plnom rozsahu aplikoval a podľa uvedeného ustanovenia aj rozhodoval.

29. Odvolací súd s poukazom v prvom rade na záujem dieťaťa, ktorý je tým prvoradým hľadiskom pri akýchkoľvek rozhodnutiach súdov zdôraznil, že názor maloletých detí N. a N., ktorý bol prezentovaný úplne jasne tým, že sa chcú stretávať s otcom v rozsahu niekoľko hodín v J. U. J. I. K. bol v tomto konaní a týmto rozhodnutím plne akceptovaný, pričom bol prezentovaný tento názor počas celého konania pred súdom prvej inštancie a tento názor vzal aj odvolací súd za prvoradý v záujme maloletých detí aj v odvolacom konaní, preto uvedený výrok II. o zverení maloletých detí, ako aj o úprave styku detí s otcom výrokom V. v plnom rozsahu ako vecne správne a zákonné potvrdil.

Pritom odvolací súd plne rešpektoval názor detí, ktoré sa vekom blížia k plnoletosti, a preto nie je možné v zmysle článku 3 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa opomenúť ich najlepšie záujem v žiadnom konaní pred všeobecnými súdmi, ktoré sa týkajú rozhodovania o ich živote. Odvolací súd pri svojom rozhodovaní poukazuje na rozsudok v D. Neulinger a Zhuruk proti Švajčiarsku zo dňa 6.7.2010 č. rozsudku 41615/07, na rozsudok ESLP vo veci Zeligha Magomadova v. Rusko zo dňa 8.1.2020, č. 58724/14.20, nález Ústavného súdu ÚS ČR zo dňa 18.12.2014 sp. zn. I. ÚS 1708/14, na nález ÚS ČR zo dňa 3.3.2021 sp. zn. II. ÚS 1338/20, ktoré sa zaoberajú obdobnými vecami ohľadom maloletých detí.

30. Povinnosťou súdu prvej inštancie bolo spoľahlivo zistiť názor maloletých detí a považovať ich prianie za zásadné vodítko pri hľadaní ich najlepšieho záujmu, a to osobitne za predpokladu, že maloleté

sú schopné názor na ich najlepší záujem vyjadriť a vnímať jeho následky, pričom výchovný problém a schopnosti oboch rodičov zaistiť starostlivosť o dieťa sú v zásade rovnocenné.

Ak je dieťa natoľko rozumovo a emocionálne vyspelé tak, ako to bolo v tomto konaní, že je schopné posúdiť dosah svojich rozhodnutí, pričom nevyšli najavo také skutočnosti, ktoré by nasvedčovali tomu, že by vyjadrené názory detí neboli autentické alebo žeby ich vôľa bola účelovo a systematicky normovaná a ovplyvňovalo rozhodnutie súdu, a to najmä v kontexte najlepšieho záujmu dieťaťa.

31. Na záver odvolací súd vo svojom rozhodnutí argumentuje tým, že nemusí dať odpovede na všetky odvolacie námietky, nakoľko uvedené vyplýva aj z judikatúry ÚS SR, pritom poukazuje na nálezy ÚS SR vo veciach II. ÚS/78/05, III. ÚS/264/08 a IV. ÚS/372/08. Odvolací súd však zdôraznil to, že sa v celom rozsahu stotožnil s právnymi závermi a správne zisteným skutkovým stavom súdu prvej inštancie, pričom prvostupňové konanie s odvolacím konaním tvorí jednoliaty celok s dôrazom na ustálenú rozhodovaciu prax súdov (poukaz na uznesenie NS SR sp. zn. 5Obdo/98/2018 zo dňa 29.1.2020.

32. Ani jedna odvolacia námietka tak zo strany otca, či matky nepresvedčila odvolací súd, aby zmenil právny záver ohľadom posúdeného skutkového stavu súdom prvej inštancie, preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozhodnutia. Otec sa zaoberal v odvolaní, ako aj počas celého konania zmareným stykom s maloletými deťmi, pričom práve on bol osobou zodpovednou za zmarené roky neexistujúceho kontaktu so svojimi dcérami.

Matka namiesto toho, aby sa snažila eliminovať rozpory medzi rodičmi navzájom zvyšovala výšku výživného na maloleté deti v rozpore s vynaloženými nákladmi na ne. Odvolací súd preto rozhodol v najlepšom záujme maloletých detí.

33. Nakoľko sa odvolací súd stotožnil s poukazom na ustanovenie § 387 ods. 2 CSP so závermi súdu prvej inštancie ohľadom výroku I., II., III., V., VI., VII. a VIII. odkázal v plnom rozsahu na dôvody súdu prvej inštancie v napadnutom rozsudku, s ktorým obsahom sa odvolací súd stotožnil. Odvolací súd preto čo sa týka samotného zverenia detí do osobnej starostlivosti matky, určenia výživného, ako aj určenia styku a výživného, ako aj výšky dlžného výživného, zamietnutia návrhov zo strany otca, ako aj matky, odvolací súd sa stotožnil s týmito závermi, nebude tieto opakovať a poukazuje na samotné odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie, pričom rozsudok súdu prvej inštancie v žiadnom prípade nie je podľa odvolacieho súdu arbitrárny alebo alibisticky, pretože vychádza z konkrétnych dôkazov vykonaných v rámci rozsiahleho dokazovania súdom prvej inštancie. Súd prvej inštancie pritom vychádzal z posúdenia najlepšieho záujmu maloletých detí, ktoré v súčasnej dobe zdieľajú spoločnú domácnosť s matkou a samotný styk s otcom bol upravený súdom prvej inštancie v rozsahu stretávania sa tak, ako je uvedené vo výroku V., ktorý podľa odvolacieho súdu je v súlade so zákonom.

34. Bolo potrebné zmeniť čiastočne výrok IV. rozsudku, a to tak, že za obdobie od 16.12.2018 do 30.9.2025 dlžné výživné pre maloletú N. vo výške 11 969 eur a pre maloletú N. vo výške 10 968,40 eur je otec povinný zaplatiť k rukám matky do troch dní odo dňa doručenia tohto rozhodnutia.

35. Za daného stavu odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v časti výrokov I., II., III., V., VI. a VII., ako aj o výroku VIII. ohľadom trov konania ako vecne správny a zákonný potvrdil. Zmenil iba výrok IV. ohľadom samotného splatenia dlžnej sumy výživného do troch dní odo dňa doručenia rozhodnutia súdu k rukám matky v súlade s § 232 ods. 3 CSP.

36. S poukazom na uvedené skutočnosti rozhodol odvolací súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

37. O trovách konania odvolací súd rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania v zmysle ustanovenia § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 52 CMP a § 388 CSP.

38. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomere 3:0 hlasov (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Podľa § 376 ods. 1 CMP v spojení s § 370 ods. 1 CMP ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, ktorým bola upravená vyživovacia povinnosť, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).